

Forfatter: Bagger, Carl

Titel: Udrag fra Udvalgte Skrifter

Citation: Bagger, Carl: "Udvalgte Skrifter", i Bagger, Carl: *Udvalgte Skrifter*, udg. af OSKAR SCHLICHTKRULL , 1928, s. 289. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bagger01val-shoot-idm140621535304144/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

virkelige Navn var Ruy Rodrigo Diaz de Vivar] en spansk Krieger, født omkr. Midten af det 10de Aarh., død 1099 i Valencia, som han havde tiltvunget sig Herredømmet over. Ved hans Død maatte hans Enke Ximena overgive Byen til Araberne. Han skal have været »en samvittighedsløs Landsknægt, der førte Vaaben for kristne og muhamedanske Fyrster uden Forskel, altid kun opsat paa egen Fordel, grusom og trosløs« [Østrup. Folkenes Hist. 3. S. 539—40]. Om hans Karakter kan løvrigt henvises til: R. Ménéndoz Pedal: »El Cid en la historia« (1921), i hvilket Skrift han søges rensket mod senere Tidens haarde Beskyldninger. I den spanske Digtning (El Poema del Cid, Crónica rimada del Cid og Romancerne) besynges han som en Nationalhelt.

Palafox en spansk General (1780—1847), forsvarede i 3 Maanedes (Nov. 1808—Febr. 1809) Zaragoza mod Franskmændene.

- 214 *Hans Skjønhed dog vel ei — har ingen fejge Sønner:*
I »Der Cid« lægger Herder Kongens Datter, Donna Urraka flg. Ord i Munden: »Schön bist du, wie einst Narcissus. / Weise: Salomon war weiser. Edel: deren giebt es Viehle. / Tapfer: Spanien erziehet / Keine Memme, Don Rodrigo. / Reich: das sind so viele Narren. / Weit berühmt: das waren Viele, / Mehr als du, und starben dennoch / Eingehüllet in die Tücher, / Menschlicher Vergessenheit« [Der Cid besungen durch Joh. Gottfr. Herder, Stuttgart 1838, Side 28—29].
End meer hun klaged i sin Eensomhed. — I Start og Lidet skal vi være ens! jnf. ovennævnte Romancer Nr. 733 og Nr. 734. Af den sidste citeres i fransk Oversættelse flg. [Romancero Espagnol, Traduction complète par M. Damas Hinard Side 22 1844] »O roil je vis dans la tristesse; dans la tristesse est morte ma mère. Chaque jour qui se lève, je vois celui qui tua mon père, chevalier à cheval, tenant en sa main un épervier. Pour me faire plus d'insulte, il le lance dans mon colombier, me tue mes colombes élevées ou à élever et le sang qui en jaillit a teint mes jupes. Je le lui ai envoyé dire, il m'a envoyé menacer.«